CHUCHELSKÝ ZPRAVODAJ

duben/květen 2020
www.chuchle.cz

KVĚTNOVÉ DNY ROKU 1945 V CHUCHLI

čtěte na stranách 8–11

strana 2
Dopravní opatření u přejezdu ve Velké Chuchli

strana 4
Ohlédnutí: Chuchle v karanténě

strana 5
Další dostihová sezona na obzoru

strana 12
Rozhovor s farářem Josefem Ptáčkem

DOPRAVNÍ OPATŘENÍ U PŘEJEZDU VE VELKÉ CHUCHLI

Přinášíme aktuální informace o chystaných dopravních omezeních v Chuchli souvisejících se stavbou „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) – Černošice (mimo)“. Přetiskujeme informace přímo od zhotovitele stavby, kterým je Společnost Černošice, založená smlouvou o sdružení společnostmi Eurovia CS, a.s., Strabag Rail a.s., Elektrizace železnic Praha a.s. a GJW Praha spol. s r.o.

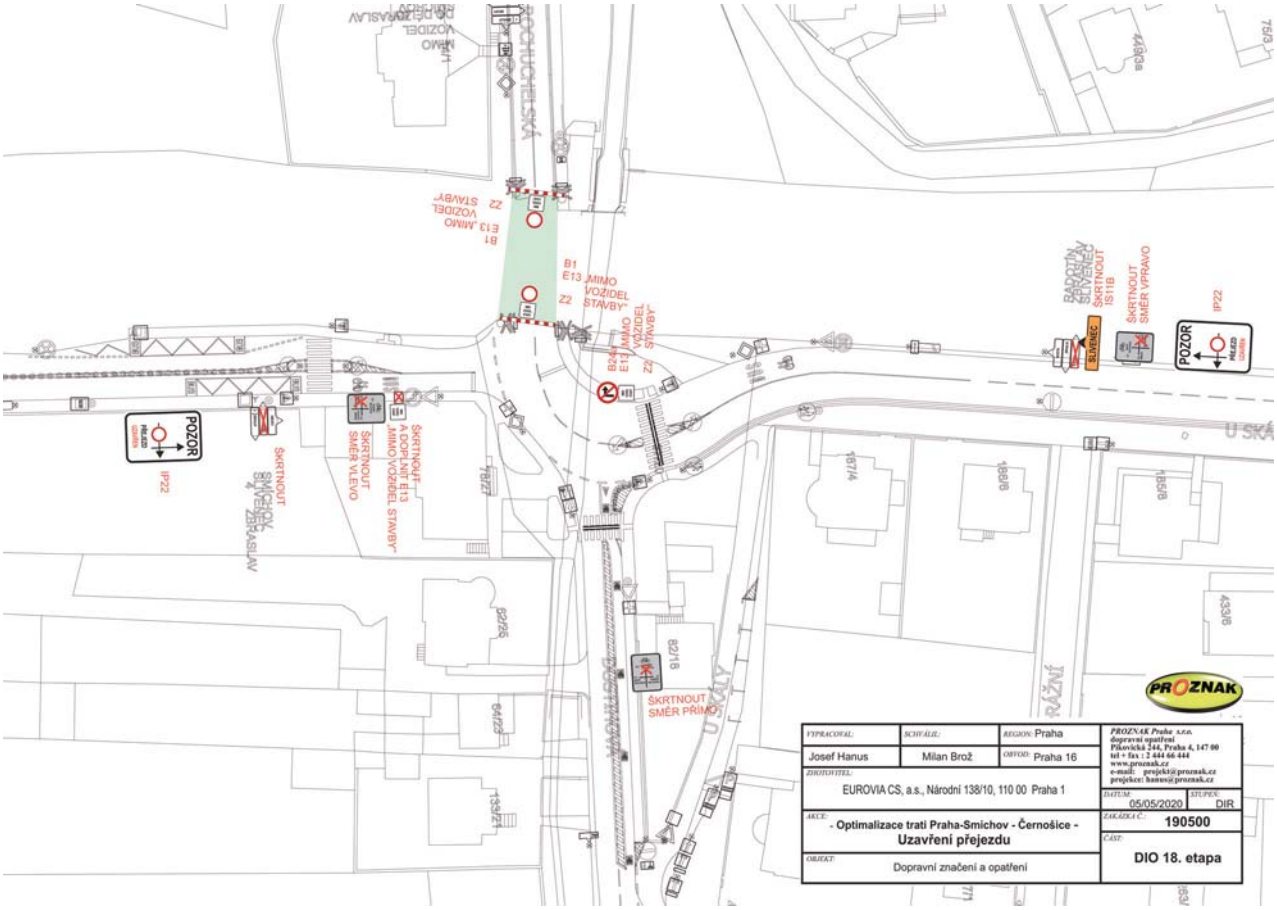

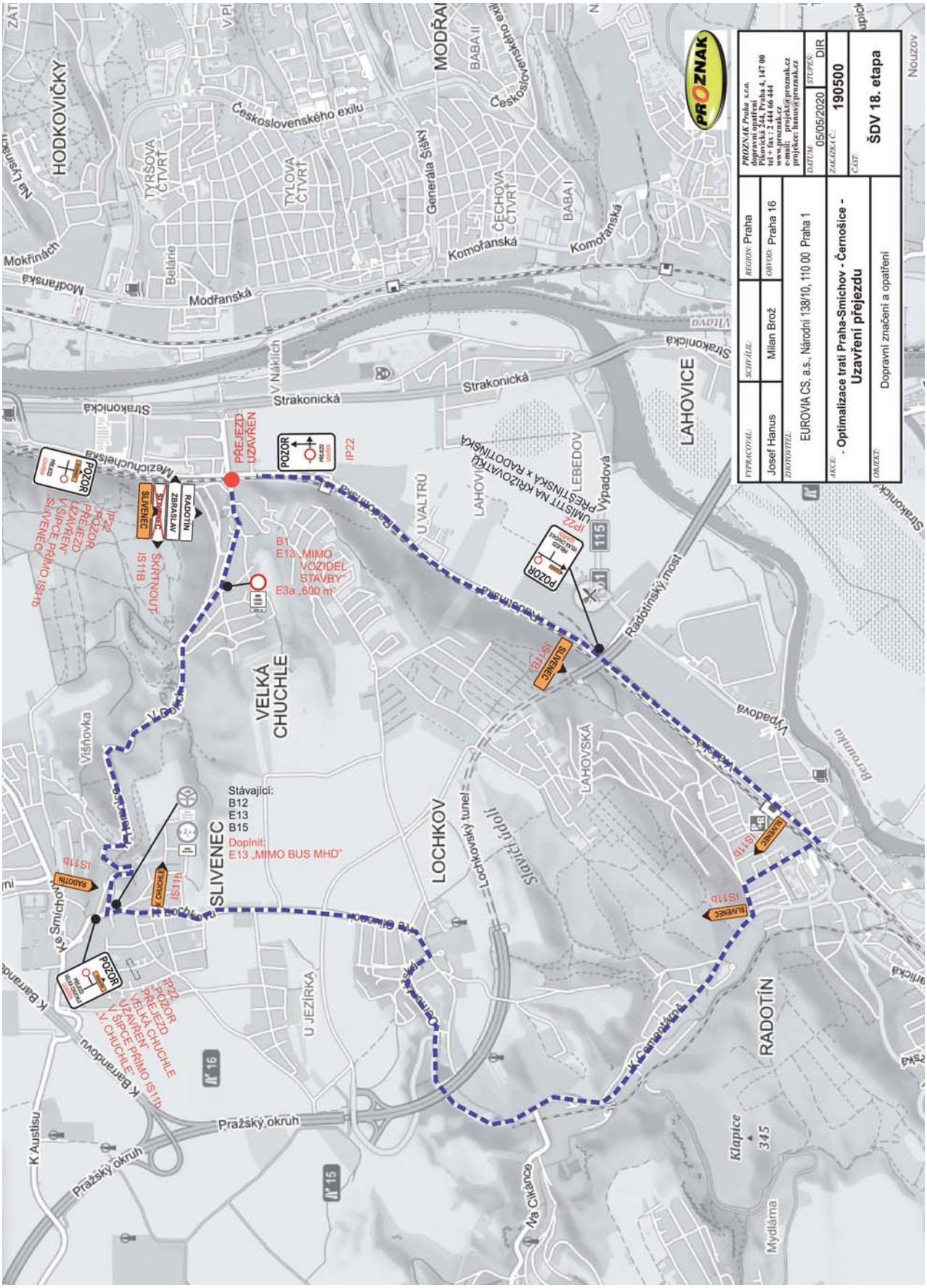
Společnost Černošice jako zhotovitel stavby „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) – Černošice (mimo)“ oznamuje, že v rámci realizace stavby bude v období 6.–7. 6. a 18.–19. 7. kompletně uzavřen železniční přejezd ve Velké Chuchli. V této době bude přejezd uzavřen pro všechny, jak pro automobily, tak pro pěší.

Tato uzavírka je nutná, protože v těchto dnech bude probíhat zatrolejování provizorních spojek – pro lepší propustnost trati v rámci naší stavby. Prakticky to znamená to, že na přejezdu bude pracovat cca 100 m dlouhý vlak, který bude provádět práce na trakčním vedení a v rámci toho bude po přejezdu stále přejíždět a stát v daném místě.

Dále se připravuje dopravní opatření pro realizaci kabelových tras. Momentálně pracujeme s možností zjednosměrnění přejezdu na nezbytně dlouhou dobu. Toto opatření je momentálně v jednání a snažíme se vymyslet co nejschůdnější řešení, tak abychom co nejvíce omezili dopady tohoto opatření.

Jiří Szabó – Eurovia, red

TIRÁŽ: Periodický tisk územně samosprávného celku ■ Vychází minimálně 6x ročně ■ **Adresa redakce:** Úřad městské části, U Skály 262/2, 159 00 Praha 5-Velká Chuchle, **e-mail:** zpravodaj@chuchle.cz ■ **Šéfredaktor:** Roman Peterka ■ **Grafická úprava:** Michal Schneidewind ■ Podepsané články nemusejí vyjadřovat názor redakční rady, zastupitelstva a úřadu městské části ■ Nevyžádané příspěvky se nevracejí ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu či případné krácení příspěvků ■ Číslo 2/2020 vyšlo 29. 5. 2020 ■ Uzávěrka příštího čísla 12. 6. 2020

OHLÉDNUTÍ: CHUCHLE V KARANTÉNĚ

Ještě začátkem března by nikoho nenapadlo, s čím se bude zanedlouho celá Česká republika potýkat. Vyhlášení nouzového stavu a v podstatě celostátní karanténu jsme tu ještě neměli. Chuchle se ale k potížím postavila čelem. Vedení úřadu MČ Praha-Velká Chuchle se svými silami podařilo zajistit v té době naprosto nedostatkovou dezinfekci Anti-Covid a její distribuci k obyvatelům obou Chuchlí. Včetně bezdomovců. Až poté začala být postupně dodávána dezinfekce státem. Starostka Lenka Felix sháněla a sehnala látku na roušky, do šití roušek se zapojili dobrovolníci z celé Chuchle – prostřednictvím facebookové skupiny Šije celá Chuchle.

Řada dobrovolníků pomohla také s roznosem roušek a také s distribucí letáků s důležitými kontakty (jako je nonstop linka potřebným a seniorům 800 160 166) a informacemi z MČ Praha-Velká Chuchle. Všem, kdo se jakkoli zapojili do pomoci, patří velký dík.

U samoobsluhy byla nainstalována nová vývěska, určená pro ty, kdo se zrovna nekamarádí s internetem, aby i oni měli přístup k aktuálním informacím. Krizová nástěnka coby alternativa elektronických médií (FB, webových stránek a mobilního rozhlasu) přináší nejen seniorům, ale všem, kdo elektronickému způsobu komunikace příliš neholdují, aktuální informace týkající se nouzového stavu.

Nyní se život pomalu vrací k normálu. Svůj provoz obnovila knihovna v Chuchli, otevřena je v úterý od 13.00 do 15.00 a od 16.00 do 18.00 hodin, ve čtvrtek od 10.00 do 12.00 a od 13.00 do 17.00 hodin. Platí, že do poboček městské knihovny budete moci vstoupit pouze se zakrytým nosem a ústy pomocí roušky, šály či šátku. Nezbytné bude dodržovat další hygienická pravidla. Například dezinfekce rukou při vstupu, dvoumetrové rozestupy mezi lidmi nebo maximální počet osob na metr čtvereční. Vrácené knihy jsou na dva dny odloženy do karantény. Během zařazených přestávek bude pobočka dezinfikována.

Od 25. května začíná fungovat – byť stále v režimu omezujících opatření, jejichž cílem je zamezit šíření epidemie – chuchelská mateřská škola. A také základní škola pro žáky prvního stupně. **(mč)**

DOSTIHY BEZ DIVÁKŮ, K VIDĚNÍ NA STREAMU

Dostihová sezóna 2020 v Chuchle Areně Praha začala v neděli 24. května, kvůli platným omezujícím opatřením pro počet osob na hromadných akcích se tyto i další dostihové dny uskuteční bez diváků. Nicméně za „zavřené“ dveře vidět bude, protože dostihy poběží v live přenosu.

Celkem se poběží osm dostihů, hlavními položkami programu opožděného zahájení sezóny budou 93. Gomba handicap a 62. Velká dubnová cena. V rámci posunutí celé termínové listiny se Velká jarní cena poběží 28. června, České Derby se bude konat 6. září a St. Leger 25. října.

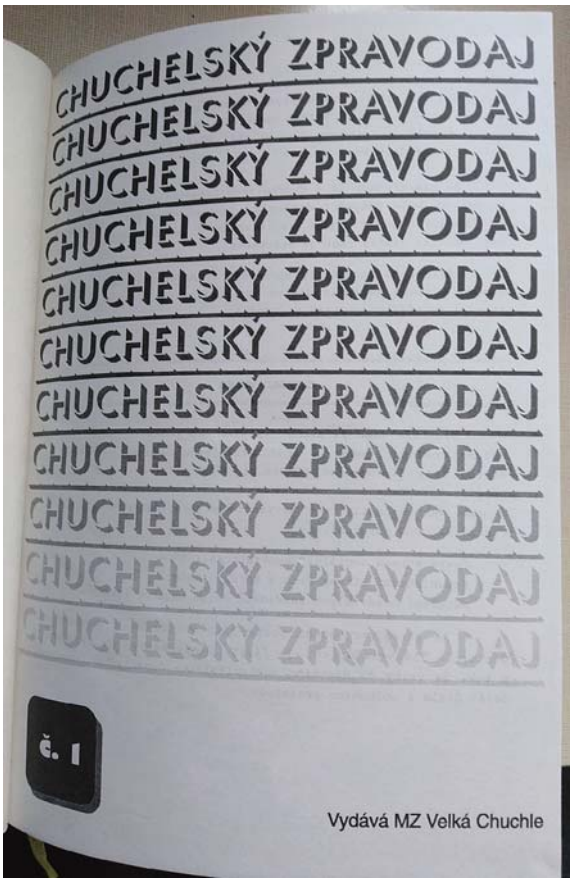
Na červen jsou plánovány tři dostihové dny (5., 21., a 28.) ve stejném režimu jako květnová premiéra, ale situace ohledně omezujících opatření se stále vyvíjí, proto sledujte stránky www.velka-chuchle.cz, kde naleznete informace o případných změnách.

Adresa pro sledování živých přenosů z dostihů v Chuchli: www.velka-chuchle.cz/dostihy-zive

INZERCE

25 LET CHUCHELSKÉHO ZPRAVODAJE

Obálka prvního čísla Chuchelského zpravodaje

Před pětadvaceti lety spatřilo světlo světa první číslo Chuchelského zpravodaje. Za nesmělým začátkem zpravodaje, který pravidelně informuje o dění v Malé a Velké Chuchli, stáli tehdejší starosta městské části Praha-Velká Chuchle František Lapáček, tajemník tehdejšího Místního úřadu Praha-Velká Chuchle Jaroslav Dostálek či předseda kulturní a školské komise Jan Zágler.

První čísla vznikala na psacím stroji, tisk obstarávala místní tiskárna Reproservis. Ještě v témže roce začaly být předávány podklady na disketě v elektronické podobě. Černobílý zpravodaj měl formát A5 a fotografií zde bylo jen poskrovnu. Myslím, že se už zapomnělo na fakt, že za první čísla jste si museli zaplatit. Až o mnoho let později přibyla barevná obálka spolu s množstvím obrázků a fotografií, podklady byly zasílány přes internet a vznikl dokonce redakční kodex a elektronickou verzi zpravodaje bylo možné si stáhnout z internetových stránek městské části. Postupně se změnila barevnost zpravodaje, rozložení stránek, v roce 2011 se zvětšil i formát zpravodaje na rozměr A4, v poslední době i periodicita zpravodaje (z původního měsíčníku s výjimkou letních prázdnin se stal občasník) a jeho obsah (z původně informačního bulletinu se stal spíše magazín).

Vedle zastupitelů a pracovníků radnice do Chuchelského zpravodaje přispívali i mnozí sousedé, populární byly např. texty chuchelského lékaře MUDr. Ivana Albrechta. Během jeho dosavadní existence zpravodaj připravovali zaměstnanci a spolupracovníci úřadu a vedení městské části, s výjimkou období 2011–2014, kdy měl Chuchelský zpravodaj velmi aktivní redakční kolektiv, který se snažil pracovat nezávisle na radnici. V současné době je Chuchelský zpravodaj připravován externistou Romanem Peterkou.

Mám před sebou prakticky všechna vydání Chuchelského zpravodaje. Je to úctyhodné čtení a současně i zajímavý dokument o vývoji naší městské části z pohledu místní samosprávy, úřadu městské části i obyvatel, kteří do zpravodaje napsali své příspěvky. Věřím, že Chuchelskému zpravodaji se bude dařit i v dalších pětadvaceti letech a připíjím mu na zdraví!

Mgr. Tomáš Hromádka
kronikář MČ Praha-Velká Chuchle

CHUCHELSKÝ ZPRAVODAJ BODUJE

V letošním roce se Chuchelský zpravodaj účastní soutěže Radniční listy 2020. Do soutěže je přihlášeno 171 účastníků, kteří byli rozděleni do kategorií podle počtu obyvatel, a to do 2000 obyvatel, od 2000 do 10 000 obyvatel a nad 10 000 obyvatel. V krajském kole se v každé kategorii utkaly soutěžící zpravodaje, jež postoupily z okresního kola. První tři z krajského kola pokračují do celorepublikového kola. Chuchelský zpravodaj se může pochlubit postupem z prvního místa.

Vyhodnocení soutěže v rámci celorepublikového kola se dostalo kvůli pandemii COVID-19 do skluzu. Organizátoři musejí totiž zajišťovat převoz ukázkových výtisků mezi porotci – od většiny titulů disponují pouze jedním vydáním. Původně plánovaná společná setkání porotců byla zrušena, stejně jako setkání účastníků soutěže. Kvalikom z.s., který je organizátorem soutěže, zároveň spustil projekt www.covidovihrdinove.cz, který umožní poděkovat všem dobrovolníkům a osobám „v první linii“ proti nákaze COVID-19. Snahou organizátorů je, aby výsledky celorepublikového kola Radničních listů roku 2020 byly vyhlášeny v průběhu května. V době uzávěrky zpravodaje nebyly výsledky ještě známy. **(red)**

◀ **Původní budova chuchelské školy**

▲ **Odhalení nového nápisu na budově školy v roce 2000**

PŘED DVACETI LETY SE ZÁKLADNÍ ŠKOLE VRÁTILO JMÉNO

V sobotu 21. března 2020 uplynulo dvacet let od návratu jména manželky prvního československého prezidenta Charlotty Masarykové do názvu základní školy ve Velké Chuchli.

Tehdy jsem celou událost popsal těmito řádky ve zpravodaji s názvem Paprsek minulosti:

„V úterý 21. 3. 2000 byl na budově Základní školy ve Velké Chuchli slavnostně odhalen nápis Škola Charlotty Masarykové. Akt proběhl ve slavnostním duchu. Po projevech starosty MČ Praha-Velká Chuchle Stanislava Fresla a ředitele školy Mgr. Jiřího Kováříka, byl odhalen nápis za potlesku přítomných zástupců Magistrátu hl. m. Prahy, okolních městských částí, škol a úřadů, ale také zdejších žáků a obyvatel Velké Chuchle. Na závěr slavnosti zazněla státní hymna v podání žáků školy.

Pro Velkou Chuchli je tato událost velmi významná. Pojmenování (ZŠ Charlotty Masarykové) se škole totiž vrací oficiálně po více než šedesáti letech. Název školy schválilo chuchelské obecní zastupitelstvo na své schůzi 2. 7. 1933 v době, kdy se škola stavěla. Chtělo tím uctít památku a zásluhy paní Charlotty. Zastupitelé tehdy požádali o vyjádření prezidentskou kancelář, která použití jména manželky prezidenta Masaryka do názvu školy povolila. Název školy byl umístěn ve formě nápisu do levé horní části v průčelí budovy. V roce 1939 písmena v tichosti za spolupráce chuchelských řemeslníků (z obavy před rekvizicí písmen Němci) z budovy odstranil tehdejší ředitel školy Albín Dvořáček a i jméno školy bylo na příkaz úřadů změněno. Samotná písmena odpočívala celou válku na jedné chuchelské půdě. Několik let po válce se ovšem záhadně ztratila. Oficiální obnově názvu školy pak bránily politické poměry.

O návratu nápisu začali chuchelští zastupitelé jednat hned po roce 1989. Získat seriózního dodavatele se podařilo až na třetí pokus (výroba, včetně instalace, stála 50 000 Kč). V letech 1994–1998 získal Místní úřad v Praze-Velké Chuchli finanční prostředky na dostavbu školy. V jejím rámci byly všechny tři budovy propojeny, vybudován byl byt pro školníka, nové družiny, sborovny a kabinety, nová jazyková učebna a byla rozšířena tělocvična, včetně sociálního zázemí. Celá škola se stala (jako jedna z mála v Praze) bezbariérovou s výtahem ze suterénu až do podkroví... Symbolickou tečkou za všemi úpravami je návrat jména Charlotty Masarykové do názvu školy. Věřme, že tento název (umístěný tentokrát výrazněji do průčelí školy) již nepodlehne žádným politickým změnám a tlakům, a že na škole zůstane jednou provždy.

Během následujících dvaceti let prošla škola výraznou proměnou. Byly zbourány dva pavilony z padesátých let, které nahradily moderní přístavby s třídami, kabinety, sociálním zázemím, novou tělocvičnou, školní jídelnou a kuchyní. Místo bytu školníka vznikly nové šatny pro horní přístavbu. Vstupní prostory od roku 2014 zdobí busta Charlotty Masarykové od sochařky Věry Růžičkové-Bejrové. V současné době má škola dva osobní výtahy a další malý pro potřebu školní kuchyně, byla vybudována moderní počítačová učebna, v podkroví krásná Charlottina čítárna, obnovena jazyková učebna, všechny třídy byly postupně zařízeny novým nábytkem a interaktivní technikou.

Mgr. Tomáš Hromádka
kronikář MČ Praha-Velká Chuchle

MALÁ A VELKÁ CHUCHLE V KVĚTNOVÝCH DNECH ROKU 1945

Druhá světová válka v Evropě vyvrcholila před 75 lety událostmi v tehdejším Protektorátu Čechy a Morava. Jednotky spojeneckých armád ze západu i z východu postupně obsazovaly území někdejšího Československa, a právě v květnu padly poslední evropské výstřely války – konkrétně u osady Slivice u Příbrami 11. května 1945. Této události přitom předcházely boje severně odsud, v Praze, kde vypuklo 5. května 1945 povstání. Důležitou roli v té souvislosti sehrály i bojové události v Malé a Velké Chuchli, jejichž smyslem bylo zabránit německým jednotkám postupujícím směrem od Hradištka při vstupu do Prahy.

Zde bylo v letech 1939–1945 zapojeno několik občanů do všech forem odbojové činnosti (psaní a distribuce letáků, diverzní akce, spolupráce s vojenskými i politickými odbojovými organizace, maření různých rozhodnutí nacistické státní správy, spojení se zahraničím – v Chuchli byly v provozu dvě ilegální vysílačky – první na Lahovské, druhá v osadě Tučňák). Hlavní slovo v další organizaci přitom měli štábní kapitán Jindřich Stodola, účetní Jan Brabec, nadporučík Václav Neubaer (později se přejmenoval na Václava Škábu) a redaktor Alois Šašek, kteří na popud výzev londýnského rozhlasu již na sklonku roku 1944 připravovali vznik ilegálního národního výboru.

4. května

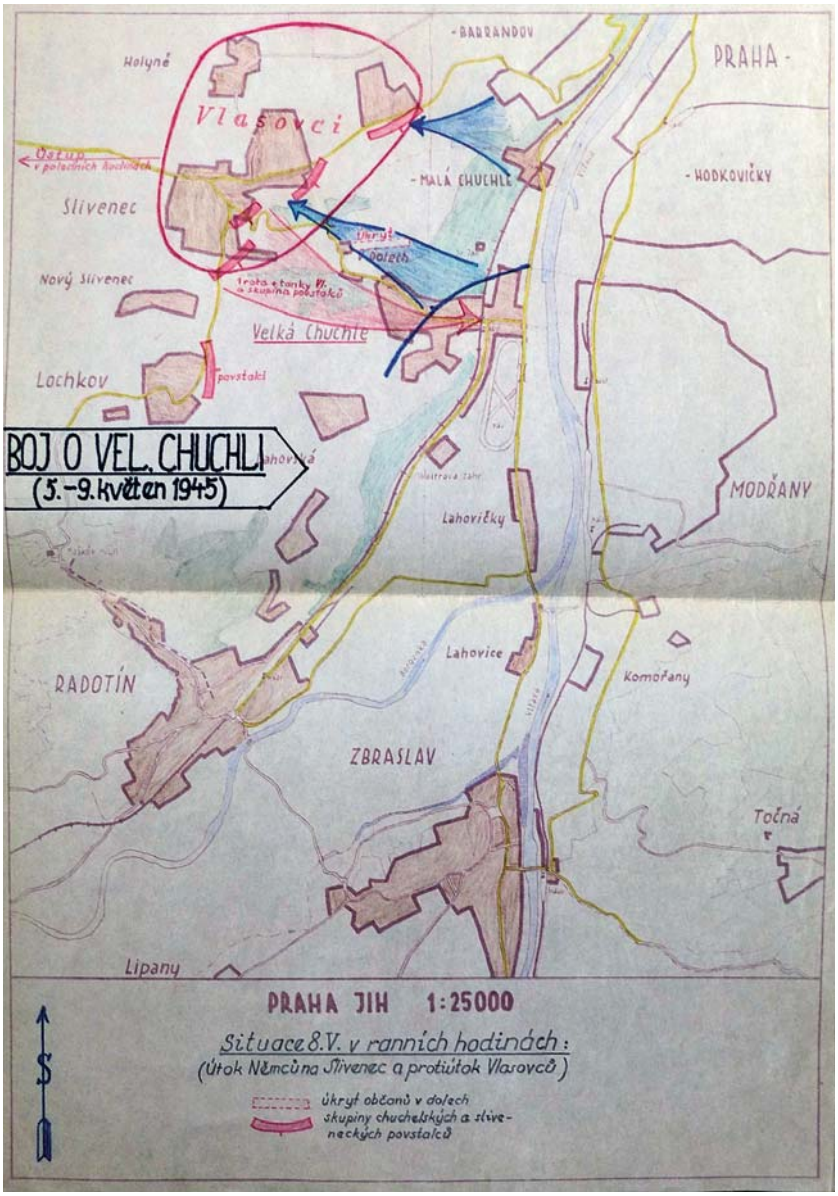
Na budově četnické stanice ve Starochuchelské ulici se objevila malá československá vlajka, která symbolizovala příchod svobody. Chuchelští četníci v čele s Aloisem Polákem dostali příkaz, aby od následujícího dne úřadovali pouze česky. To bylo impulzem k dalšímu jednání. Ve večerních hodinách téhož dne byl na obecním úřadě (sídlil tehdy ve škole) při zasedání obecního zastupitelstva ustaven šestnáctičlenný revoluční národní výbor, který připravil „provolání k obyvatelstvu o převzetí moci“ a dvě vyhlášky o nastoupení ochranné služby a o odevzdání zbraní ze strany Němců. Národní výbor pracoval ve složení: Josef Hrabák (předseda), Jindřich Barák, Jan Brabec, Antonín Dorschner, Zdeněk Kaufman, Ing. Bohumil Klauz, František Kocourek, Václav Koula, Jaromír Příhoda, Antonín Říha, npor. Václav Neubauer, škpt. Jindřich Stodola, Alois Šašek, později se přidali Karel Uhlíř, František Rambousek a František Lapáček.

5. května
Krátce po poledni padlo rozhodnutí. Rozhlas volal o pomoc, v Praze došlo k otevřenému boji. Členové národního výboru se rozhodli vyvěsit připravenou proklamaci k chuchelskému obyvatelstvu a vyhlášku o mobilizaci vojenských osob. V chuchelské škole byla připravena obecní ošetřovna pro raněné v čele s MUDr. Františkem Nožičkou a MUDr. Vladimírem Seehákem.
Mezitím byla odzbrojena posádka německých vojáků v hotelu Start, která měla bránit železnici, na Křižovatce byla odzbrojena další vojenská jednotka, které byly zabaveny zbraně.
Část ozbrojených spěchala na pomoc Praze, část Slivenci, kde se ve škole urputně bránila silná německá posádka. Později byl na Křižovatce chuchelskými bojovníky zachycen i německý vůz plný nástražných časovacích strojků. Němečtí občané Chuchle byli internovaní ve svých domovech (nesměli vycházet na ulici) a byly jim zabaveny zbraně, rozhlasové přístroje a dalekohledy.

6. května
Ráno bylo pražským rozhlasem přikázáno stavět barikády. Ve Velké Chuchli sehrály důležitou úlohu 3 barikády od Křižovatky po Lahovičky, jejichž důležitým úkolem bylo zabránit průjezdu postupujících vojsk směrem z Hradišťka do Prahy. Jejich první útok byl odražen. Podobně byly vybudovány dvě barikády v Malé Chuchli.
Do Malé Chuchle navíc přišli Vlasovci (členové Ruské osvobozenecké armády, která původně bojovala s Němci proti bolševismu a na konci války se obrátila proti Němcům), byli zde vítáni jako osvoboditelé a setrvali v bojových pozicích až do následujícího dne.

7. května
V poledne se dostaly oddíly SS po dobytí Zbraslavi a Lahovic se čtyřmi tanky, třemi ozbrojenými vozy a 250 ozbrojenými muži na pole za Waltrovu zahradu (u současné zastávky MHD – Zahradnictví). K jejich zadržení přijela na pomoc ze Smíchova lokomotiva s vagony opatřenými děly malé ráže (součástí posádky byli i tři chuchelští občané: Jan Šimerman, František Kancnýř a Josef Hložek). Vojenský vlak byl však několika přesnými zásahy německých tanků zničen.
Později se za pomoci roty Vlasovců s těžkým kulometem a minometem podařilo udržet Němce v pozicích na okraji Lahovic až do setmění. Radotín byl zatím donucen kapitulovat, v Lahovicích došlo k teroru na místních obyvatelích ze strany Němců, kteří poté, co zavraždili několik desítek lahovických mužů, donutili asi padesát lahovických občanů, aby postupovali jako jejich předvoj k barikádám u Velké Chuchle. Chuchelští obránci je nechali postoupit až do bezprostřední blízkosti, a pak zahájili výstražnou palbu. Lahovičtí se vrhli na pravou stranu silnice a skryli se pod silnicí. Na Němce ukryté na levé straně byl zahájen útok.

8. května
V noci po ústupu vlasovců byla nucena hrstka našich obránců pro naprostou

OBĚTI A ŠKODY

Za bojů ve Velké Chuchli padlo 25, v Malé Chuchli pak 13 občanů (plus nejasný počet vlasovců). Jejich památku připomínají pomníčky, pietní místa a pamětní desky. Většina obětí z Velké Chuchle je pochována ve společném hrobě v Chuchelském háji, nedaleko kostela sv. Jana Nepomuckého. Slavnostní pohřeb se konal 11. května 1945. Mrtví němečtí občané byli pochováni v lomu a na různých místech v Chuchli. Hned po pohřbu byla mezi občany zahájena sbírka pro zřízení fondu pro vdovy a sirotky po padlých občanech. Současně byly vyčísleny i válečné škody v obci – konkrétně ve Velké Chuchli šlo o částku 4,85 milionu Kč. Střelbou bylo poškozeno osm domů, bylo nalezeno 41 demolovaných dveří a celá řada rozbitých oken a kromě uvedených obětí bylo navíc těžce zraněno 12 chuchelských občanů. Z ukradených věcí byly pohřešovány nejčastěji pánské prádlo, šaty, boty, hodinky, budíky, fotoaparáty, dalekohledy, látky, kufry. Z potravin byly odneseny tuky, cukr, vejce, mouka.

převahu nepřítele ustoupit ke Slivenci a hřbitovu. Na naší straně zůstali v těchto bojích dva padlí a jeden zraněný. Ostatní obyvatelé se ukryli v domech, jiní odešli do lomů, případně do okolních obcí. Když Němci obsadili Chuchli, postupovali směrem ke Slivenci. Zde se však střetli se silnou posádkou vlasovců, která za podpory chuchelských občanů Němce zahnala až k Vltavě.

Vlasovci však odešli a Němci posílení dalšími příslušníky SS obsadili znovu obec. Na ulicích se po přestřelkách objevilo třináct občanů v tratolištích krve. Vojáci drancovali byty a skladiště potravin. Jednotka se usídlila za školou. Velitel armádní skupiny vydal pro zdejší občany stanné právo. K excesům došlo v obecní ošetřovně, kde byl krátce po úspěšné operaci zavražděn revolverem boje neschopný ruský voják a rovněž zde byl zajištěn Jaroslav Hauner, který v ošetřovně pomáhal (popraven byl u zdi činžáku).

Zásluhou místních Němců byl prozrazen úkryt občanů v dolech. Dlužno dodat, že zde hledala bezpečí většina obyvatel obce. Němci připravovali palbu (zaznamenáno zde bylo několik zranění), když byl zásluhou MUDr. Andreje Leňo (chuchelského občana, který se svojí rodinou byl rovněž v dolech ukryt) sjednán volný odchod obyvatel, když se zaručil, že ve štolách nejsou žádné zbraně. Všichni se museli krátce po 13. hodině seřadit do dlouhého průvodu a s kočárky a zavazadly odejít domů. Ze skupiny bylo odděleno asi padesát mužů, kteří se jako rukojmí měli zaručit, že v Chuchli bude klid. Muži byli odvedeni na zahradu Němky Richterové a odpoledne potom propuštěni.

Němci se dostali téhož dne až do Malé Chuchle. Při boji byl smrtelně zasažen zezadu Jaroslav Kos, který bezbranný utíkal v Lázních před Němci do lesa. Další zdejší obětí byl Václav Dudek, který byl zajat se zbraní v ruce. Pokusil se zachránit útěkem, ale byl po něm hozen granát. Spolu s ním zahynul štábní strážmistr František Otradovec a dalších šest Bulharů. Čeněk Hejl a jeho syn Jiří byli zastřeleni Němci v Chuchelském háji, když se vraceli z Lochkova, kde přečkali celou revoluci. Štěpán Vaverka uprchl před Němci oknem do stráně, a tam byl zastřelen. Josef Klim-

NĚMECKÁ KAPITULACE

Uvedli jsme, že z Malé a Velké Chuchle se německé jednotky stáhly 9. května 1945 po osmnácté hodině. Stalo se tak na základě událostí, ke kterým došlo o několik hodin dříve na Zbraslavském zámku, který obsadilo velení bojové skupiny SS Wallenstein a řídilo odsud bojové operace na jihu Prahy. Události, ke kterým došlo po 16. hodině popsala jejich bezprostřední účastnice – zbraslavská archivářka Zdeňka Nyplová:

Zastavila před zámkem dvě cizí auta se vztyčenou americkou a bílou vlajkou – parlamentáři. Němečtí vojáci obklopili šoféra a byli by rádi zvěděli, jak daleko spojenecká armáda je, budou-li tu dříve Američané než Rusové. Ale šofer se choval uzavřeně a odmítal odpovědi. Zatím se v zámeckých pokojích vyjednávalo. Asi po hodině, když se rozhovor končil a když se parlamentáři chystali k odjezdu, odvážila se paní Nováková-Bartonová požádat tyto cizince o podpis do pamětní knihy. Němci obklopující vůz dávali zamračeně povel k odjezdu, avšak parlamentáři vyhověli vlídně a ochotně zapsali svá jména na bílý list knihy. Odjeli a v zápětí za nimi nasedali do vozů vyšší němečtí důstojníci. Hned na to byl patrný rozruch mezi mužstvem; essesmanni skládali věci, nacpali ještě kapsy drobným prádlem, cukrem a konservami a pozvolna se z obvodu zámku vytráceli. Příběh s parlamentáři, kteří 9. května Němce odtud vyvedli a Zbraslav před zkázou zachránili, objasnil se následující neděli k večeru, když titíž důstojníci, vracející se do vlasti, zajeli k zámku, aby si prohlédli místo, kde se jim zdařilo odvážné válečné dobrodružství. Přijali rádi nabídnuté pohostinství i nocleh a vypravovali: „S oddílem americké armády překročili od Bischofsriedu hranici Čech. Byli poučeni, aby německé pošumavské obyvatele ignorovali, ale k českému obyvatelstvu, aby se chovali přátelsky. Od Volar po Volyň viděli jen zachmuřené tváře Němců; u Strakonic však je vítal lid pod československými vlajkami jásavě. Majíce svolení zajmout jakýkoli nepřátelský vojenský útvar, třeba i celou divisi, vyjeli dále k srdci Čech ke Praze. Cestou zvěděli, že na Zbraslavi je usídlen štáb, velící asi dvanáctitisícovému útvaru, rozhodli se, že podniknou odvážný čin na vlastní pěst. Vztyčili na voze bílou vlajku, zajeli před zámek a dali se předvést jako vyslanci Američanů ke generálu Joerschelovi. Když týž na nich žádal pověřovací listiny,

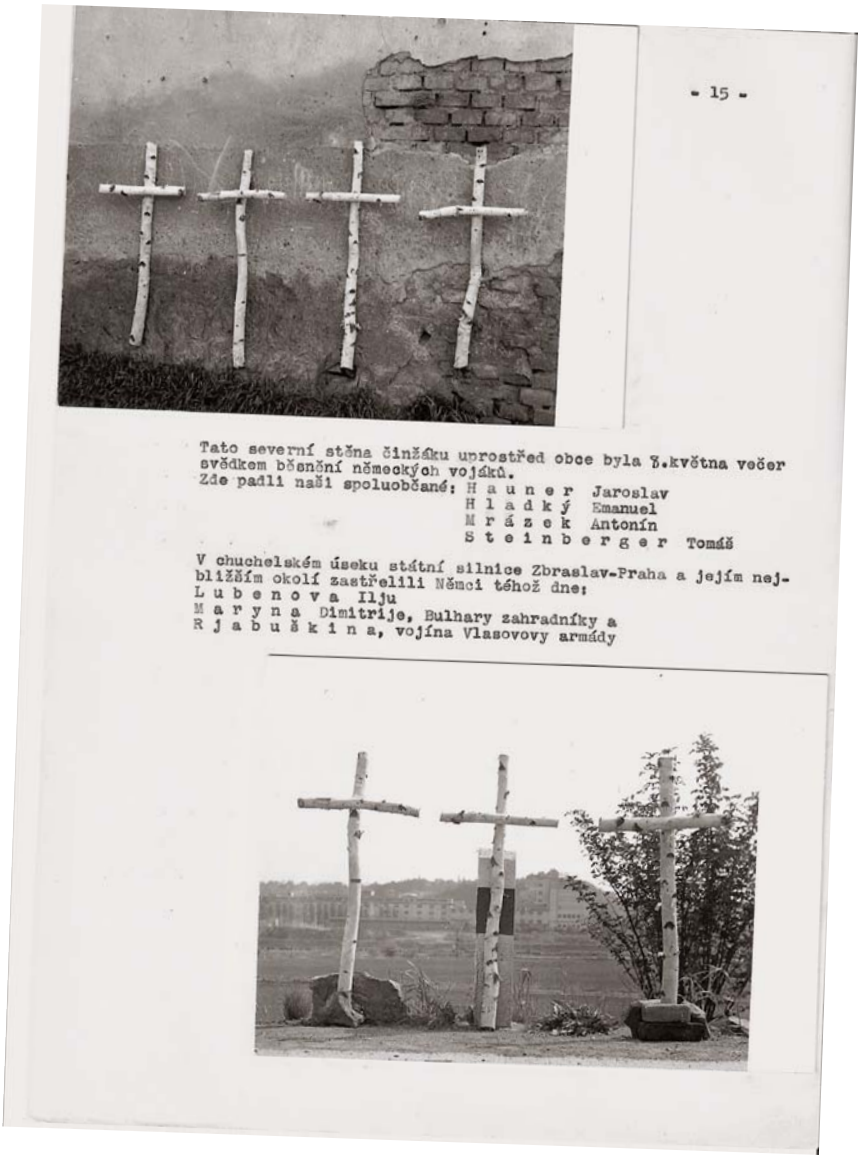
pella se skrýval v lese. Byl zraněn do břicha, doplazil se domů a po třech dnech zemřel. Několik zbloudilých střel vniklo osudného dne do místní školy, kde poničily zdejší majetek.

9. května

Zatímco Rudá armáda přijela 9. května do Prahy a ničila zbylá střediska odporu, v Malé a Velké Chuchli nadále trvala německá okupace. Hlášeni byli další mrtví, Němci rabovali. V 18 hodin došel německému veliteli rozkaz o rychlém stažení jednotky. Pěchotní oddíl zabral celou silnici od školy po dnešní nám. Chuchelských bojovníků a společně s vozy Červeného kříže se dal na pochod směrem k Dobříši. Nechali přitom Chuchli dárek na rozloučenou, uprostřed železničního přejezdu zapálili nepojízdný vůz s municí. Požár se přenesl na závodiště do stájí. Přitom zahynuli tři dostihoví koně a trenér Karel Šmejda. Němečtí vojáci odešli rovněž z Malé Chuchle.

Krátce potom museli zajištění chuchelští Němci odklidit nevybuchlé miny a náboje. Nálada obyvatel spojená s uvolněním emocí přispěla i k tomu, že na chuchelských ulicích došlo k jejich lynčování, které sice není popsáno v kronice, ale zůstalo zachováno v paměti zdejších obyvatel. Většina Němců byla po válce odsunuta, zůstali pouze ti, kteří prokázali svůj vztah k nové Československé republice, případně odbojovou činnost v době okupace.

Mgr. Tomáš Hromádka
kronikář MČ Praha-Velká Chuchle

- 15 -

Tato severní stěna činžáku uprostřed obce byla 7.května večer svědkem běsnění německých vojáků.
Zde padli naši spoluobčané: H a u n e r Jaroslav
H l a d k ý Emanuel
M r á z e k Antonín
S t e i n b e r g e r Tomáš

V chuchelském úseku státní silnice Zbraslav-Praha a jejím nejbližším okolí zastřelili Němci téhož dne:
L u b e n o v a Ilju
M a r y n a Dimitrije, Bulhary zahradníky a
R j a b u š k i n a, vojína Vlasovovy armády

odvětili, že je mají ve voze a že není čas takovými formalitami zdržovat. Na generálu požadovali, aby zastavil boj a se vzdal, neučiní-li tak, vtrhnou na Zbraslav tanky Rudé armády, stojící nedaleko odtud na východ i předvoje amerických vojsk, jež se blíží od jihu. Nikdy v životě nezažil prý tak radostné chvíle, jako když viděl před sebou Němce pokořené, slzící, prosící a ochotné vyhovět všem podmínkám, jen když jim bude zaručen bezpečný doprovod k Americké armádě. Majíce štáb u svých nohou, dali mu podepsat úmluvu, načež následoval odjezd směrem k Mníšku, kde cestou bylo jim překonat ještě různé překážky, vysvětlovat útočícím partyzánům o jakou věc jde. U Strakonic předali pak německé divisní velitele Americké armádě. Celé jednání vedlo se výhradně v řeči francouzské a anglické; německy nebylo pronešeno ani slovo.“ Tito mladí stateční Francouzi, kteří zakusili sami na sobě muka německých koncentračních táborů byli: leut. Paul Pin, studující mediciny, leut. Andres Remondet, architekt, leut. A. Krafft, abbée a Henri Bencay, který řídil vůz. Oni mají zásluhu, že Němci neuskutečnili svůj úmysl zničit město vraždami a požárem; jim patří za to náš vroucí přátelský dík.

Zbývá již jenom dodat, že kapitulace nebyla přijata americkým velením a jednotky SS byly předány Rudé armádě, která Prahu nakonec osvobodila. Hrdinský čin čtyř Francouzů připomíná od roku 2008 pamětní deska na budově Sala terreny Zbraslavského zámku a pozdějšímu generálu Paulu Pinovi (1920–2007) bylo uděleno vedle řady válečných vyznamenání i čestné občanství městské části Praha-Zbraslav.

Mgr. Tomáš Hromádka
kronikář MČ Praha-Velká Chuchle

JOSEF PTÁČEK: I VÍRU JE TŘEBA USMĚRŇOVAT A KULTIVOVAT

Už jako kluk byl Josef Ptáček nadšeným radioamatérem, bavilo ho hrabat se v elektronice všeho druhu, bavily ho počítače. Studium na elektrotechnické průmyslovce tak bylo jasnou volbou. Jeho představy o budoucím životě zahrnovaly práci v technické profesi, manželku, děti… Jenže člověk míní a Bůh mění. Dnes je z něj katolický kněz, který vede farnost Praha-Hlubočepy, do níž spadá i Chuchle. „Změna přišla postupně a klíčový okamžik nastal během studia elektrotechniky. Jedna moje spolužačka mě konfrontovala se svými zkušenostmi z křesťanského prostředí, kde zakoušela Boží přítomnost způsobem, který jsem dosud neznal. Následně jsem podobnou zkušenost učinil také a byla tak silná, že následovala zásadní změna mých plánů pro další život," prozrazuje, co ho nasměrovalo na dráhu duchovního. Nadšení pro techniku mu ale zůstalo. Stále se věnuje radioamatérskému vysílání, (jeho volací značka je OK6AD), provozuje doménu knez.cz, na internetu je jako doma, Facebook a další moderní komunikační nástroje využívá se samozřejmostí a nenuceností někdejšího „ajťáka". Zkrátka kněz pro 21. století.

Vyrůstal jste s vírou od dětství, nebo jste k ní došel až později v průběhu života?

Od malička jsem chodil do kostela a aktivně se v církvi zapojoval. Nicméně až během studia elektrotechniky na střední škole jsem více pochopil význam a smysl křesťanské víry. Bylo to velmi pozvolné. Hodně určující byla potřeba najít v životě „pevné body", které jsou trvalé a dávají smysl i z hlediska věčnosti. Stále mám rád procházky po hřbitově, kde si při pohledu na hroby rovnám myšlenky a stanovuji priority.

Po studiu teologie, které jste absolvoval po průmyslovce, jste se věnoval podnikání v oblasti IT, proč jste se pak rozhodl vydat se na dráhu kněze? Bylo to složité rozhodování, nebo jste o tomto svém směřování měl už dávno jasno?

Po teologii jsem potřeboval získat trochu času na přemýšlení a určitý odstup. Věnoval jsem se Lince důvěry na Internetu a dělal jsem různá školení pro státní a soukromé subjekty při nasazování výpočetní techniky. Složité rozhodování to trochu bylo, ale měl jsem velké štěstí na mnoho dobrých lidí, kteří mi v tomto období pomohli.

Jak obtížné bylo vyrovnat se s požadavkem na celibát – a tedy na nemožnost založit jednou vlastní rodinu, pokud člověk chce být knězem?

Pro mě byla zcela zásadní zkušenost práce v Dětském výchovném ústavu, kde jsem během studia teologie a prázdnin pomáhal. Setkal jsem se tam s mnoha dětmi, které rodiče neměly nebo vyrůstaly ve velmi složitém prostředí. Tehdy jsem vnímal, že na světě je mnoho dětí bez vlastních rodičů a mojí životní cestou nebude mít děti vlastní, ale zvláštním způsobem se snažit vidět potřeby právě takových opuštěných lidí.
Na jedné straně jsem normální člověk a týkají se mě pokušení a hříchy jako každého. Na druhé straně je můj život naplněn mnoha krásnými vztahy a působím ve farnosti, která je plná života. Celibát znamená zůstat svobodný, aby něco nového a velkého mohlo v životě

člověka vzrůst. Napadají mě při této příležitosti slova písně od Petra Rezka: „Přátelství, to je někdy víc než láska."

A jak se díváte na tento požadavek vy osobně – ve světle toho, že v jiných křesťanských církvích se kněží mohou ženit a zakládat rodiny?

I v katolické církvi jsou ženatí kněží – jde například o kněze, kteří byli vysvěcení v době pronásledování církve nebo přestoupili z jiných církví. Především jsou zde však kněží tzv. východních katolických církví, kteří nejsou o nic menší katolíci nebo kněží než my a kteří jsou většinou ženatí. Je škoda, že se na tuhle skutečnost v mnoha diskuzích zapomíná. Ostatně i teologii jsme v pražském semináři studovali všichni společně – někteří se před svěcením plánovali oženit a počítalo se s tím. Možná však právě proto, že mám mezi ženatými kněžími řadu přátel, si uvědomuji, že jde o složitou otázku. Manželka ženatého kněze má mnohdy specifickou úlohu v rámci farnosti, která není pro každého a způsob služby ženatého kněze je odlišný.
Zajímavý je také pohled některých mladých lidí, kteří říkají, že by „ženatého kněze neměli tolik pro sebe". Také mám zkušenost, že často službu kněze v celibátu vyhledávají lidé, kteří sice žijí navenek v manželství, ale současně prožívají určitou tíhu vnitřní samoty v partnerském vztahu. Což je dnes opravdu velmi rozšířený problém. Tito lidé vědí, že kněz v celibátu jim v jejich trápení lépe porozumí a může pomoci. Přiznám se, že význam celibátu mi připadá srozumitelný stále více.

Co považujete na službě kněze za nejtěžší?

Aktuálně je to vyřizování e-mailů a další pošty. Každý den trávím několik hodin vyřizováním různé korespondence a stále v tom mám nějaké dluhy. Služba kněze znamená nejen sloužit bohoslužby a setkávat se s lidmi, ale také organizovat mnohé akce, svatby, pohřby, doprovázet umírající, vyučovat, pečovat o kostely, faru a další nemovitosti, řešit problémy na úřadech, shánět peníze apod. Právě tato mnohotvárnost má svou krásu, ale také v tom spočívá určitá náročnost a potřeba neustále „přepínat". Navíc se očekává, že kněz je stále přívětivý člověk, což je v některých situacích obtížné.
Jsem překvapený rozmanitostí témat, kterými se musím zabývat a jaké zákony, vyhlášky a nařízení musím studovat. I tohle však má svou pěknou stránku – stále se setkávám s množstvím lidí z různých oborů i pohledů na život, což je obohacující. Také je zajímavé pozorovat, jak oblast spirituality a duchovního života ovlivňuje lidská jednání a rozhodování zcela nečekaným způsobem a prakticky v každé oblasti.

Jedním z vašich velkých úkolů je stavba nového kostela Krista Spasitele a komunitního centra na Barrandově. Ta by měla být letos dokončena a kostel slavnostně posvěcen. Jak obtížná byla pro vás realizace této stavby, co všechno z vašeho pohledu obnášela?

O stavbě kostela na Barrandově se uvažovalo již mnoho let, první zmínky jsou ve farní kronice již z roku 1934. Před deseti lety se začaly plány konkretizovat v návaznosti na ukončení provozu dočasného Misijního střediska na místě plánované stavby. Jedním z důvodů je zcela nedostatečná kapacita stávajícího kostela a zázemí na Zlíchově – vzhledem ke stálému rozvoji sídliště Barrandov, jeho okolí a zdejší farnosti. Pastorační rada farnosti se začala tímto úmyslem zabývat a postupně jsme připravili celé zadání. Následovala výběrová řízení na projekt, interiér, generálního dodavatele, různé služby apod. Bylo třeba zajistit přes 90 různých souhlasů a povolení – včetně Letiště Praha a Bezpečnostní informační služby.
Od počátku celé dílo provází obrovský zájem obyvatel Barrandova. Většinu nákladů hradí farníci a naši příznivci. Pomáhá nám také Arcibiskupství pražské, jehož možnosti jsou však vzhledem ke kůrovcové kalamitě nyní menší. Setkávám se s řadou dojemných příběhů, lidé nám např. odkazují své dědictví, přispívají i malé děti po jednotlivých korunách. Náš pan varhaník se rozhodl darovat kostelu varhany. Věřím v obrovskou duchovní sílu, která celé toto dílo provází. Kromě mnoha individuálních modliteb provázejí stavbu kostela pravidelné modlitby farníků na Zlíchově, každý týden tři hodiny po dobu několika let… tohle nemůže nepohnout celým nebem. **Slavnostní posvěcení nového kostela Krista Spasitele a komunitního centra je plánováno na neděli 22. listopadu 2020 kardinálem Dominikem Dukou.** Současně bude uložen do oltáře v kostele ostatek sv. Ludmily.

Součástí barrandovského kostela bude i komunitní centrum. Jaké bude jeho využití?

Cílem je navázat na to dobré, co obyvatelům Barrandova přineslo Misijní středisko. Vytvořit pěkné prostředí, které bude místem setkání lidí různého věku i zájmů mezi sebou navzájem a s Bohem, který může dát životu hloubku i smysl. Plánovaný projekt by měl povzbudit rozvoj duchovního, kulturního i společenského života na sídlišti. Chceme dát prostor skautům, různým aktivitám a vzdělávacím programům pro děti, mládež, dospělé i seniory. Bude zde společenský sál

foto Člověk a víra / Martin Myslivec

pro přednášky, koncerty, plesy a jiné společenské události. Vybavíme ho také filmovou technikou – plánujeme filmové večery, kde se zaměříme na filmy s hlubší tematikou. Na Barrandov se přesunou aktivity, pro které už nestačí fara na Zlíchově. Objekt také částečně nabídneme k pronájmu zájemcům, kteří postupně přicházejí se svými návrhy. Součástí centra bude i kavárna s dětským hřištěm. Několik církví, které na Barrandově působí, již projevilo zájem o spolupráci. Rádi s nimi počítáme.

Pod hlubočepskou farnost patří i Chuchle. Ve zdejším kostele v Malé Chuchli našla vaší zásluhou útočiště řeckojazyčná pravoslavná farnost. Jak došlo ke kontaktu mezi řeckou pravoslavnou farností a vámi?

V Malé Chuchli se několik let scházeli příznivci mše svaté v latině podle tradičního obřadu, kterým se věnoval P. Jan Gerndt. Vzhledem k jeho zdraví a dalším povinnostem na Zbraslavi, na Smíchově a u církevního soudu musel Malou Chuchli opustit. Současně mě však kontaktovali řecky mluvící pravoslavní věřící s prosbou, zda by nemohli kostel Panny Marie v Malé Chuchli přijmout do své správy. Velmi rád jsem jim to ve spolupráci s Arcibiskupstvím pražským umožnil.
Jsem rád, že kostel ještě více ožil, několikrát za týden jsou v něm nyní bohoslužby s krásnými zpěvy. Někteří věřící jsou z Barrandova a mám s nimi moc pěkné vztahy. S panem farářem Kyrilem Sarkissianem vedeme zajímavé teologické debaty. A pravoslavná diecéze také do kostela investovala velkou finanční částku, aby kostel zachránila před zničením vlhkostí, se kterou objekt dlouhodobě zápasí. Myslím, že farnost má potenciál k dalším zajímavým aktivitám, ale potýká se s nedostatkem vhodného prostoru. Kdyby se objevil v blízkosti kostela nějaký zájemce o spolupráci – např. formou pronájmu svých prostor – jistě by to bylo k užitku všem zúčastněným.

Jak vnímáte spolupráci křesťanských církví různého vyznání? Co pro vás představují jiné křesťanské církve? Kolegy, spojence s trochu jiným pohledem na stejné téma, nebo „konkurenci“?

Pro mě je spolupráce s křesťany z jiných církví zcela přirozená, ostatně některé jiné církve jsem poznal velmi zblízka. Podstatná část rozdílů je způsobena spíše lidským selháním v historii a vzájemné sváry považuji za oprávněné pohoršení. Ostatně i zmiňované Misijní středisko na Barrandově dříve provozovala katolická farnost, ale spravoval ho člověk z jiné církve.

Jak je početná chuchelská část farnosti? A jaký je váš vztah k Chuchli?

Většina lidí se účastní bohoslužeb na Zlíchově či jezdí do centra Prahy. Do kostela sv. Jana Nepomuckého ve Velké Chuchli pravidelně dochází na sobotní bohoslužby (první sobota v měsíci od 15.00 hod.) cca 10–20 lidí. O kostel věrně pečuje P. Jakub Jirovec. Část z nich je však ze Zlíchova a z Barrandova a sobotní bohoslužbu vnímají jako malou pouť na krásné místo. Mezi velmi populární akce patří vánoční mše sv. s tradiční „Rybovkou“. To je kostel plný. A potom jsou zde mimořádné akce – křty, svatby a pohřby, kdy se kostel také zaplní.
Mimořádnou událostí pro Velkou Chuchli bylo natáčení seriálu Já, Mattoni, kdy kostel sv. Jana ožil zase trochu jiným způsobem. V Chuchli je také několik rodin, které s péčí o kostel pomáhají a zajišťují koncerty, Noc kostelů a další aktivity. Bohužel je kostel kvůli své odlehlosti vystaven také vandalství. Naposledy to odnesly dveře, a vzhledem k tomu, že jde o významnou kulturní památku, byla náprava škod náročná.
Pro mě je Chuchle spojena s Chuchelským hájem a místním hřbitovem, kde cítím mimořádnou harmonii. A také mám rád paní starostku, která je vždy ochotna pomoci řešit problémy a přiložit ruku k dílu. Vidím, že Chuchlí a problémy místních obyvatel žije a to je pro mě inspirativní.

Češi patří k nejateističtějším národům v Evropě a do kostela moc nechodí – na druhé straně ve většině rodin nosí dárky Ježíšek a na Štědrý večer na půlnoční mši je v kostelech plno. Jak vnímáte vy osobně tenhle zvláštní paradox?

Především nejsem přesvědčený o tom, že bychom byli „nejateističtější národ“. Poslední výzkumy ukázaly, že to s námi není tak hrozné, přinejmenším v generaci mladých lidí. Je však potřeba rozlišit, co to je víra a co to je skutečný ateismus. Mnoho lidí, kteří se považují za věřící, mají ve své víře značné mezery, a naopak – „nevěřící“ jsou schopni uvěřit všemu, horoskopům, kartářkám, amuletům... Na obou stranách je potřeba víru usměrňovat a kultivovat.
Domnívám se, že lidé se bojí spíše církve jako instituce, se kterou mohou mít špatnou zkušenost. Ale především – český člověk si důležité věci nechává více v sobě, bojí se vnějších projevů a je opatrný. Bojí se zklamání. A to je vlastně pro duchovní život výborná vlastnost. Právě ve skrytosti, v srdci člověka, v určité diskrétnosti, mohou vyrůst veliké věci a skutečné hodnoty.

Roman Peterka

KONTEJNERY S LOGEM KLOKANA POMÁHAJÍ FONDU OHROŽENÝCH DĚTÍ

Pokud i v těžké době chcete a můžete pomáhat potřebným, je to snadné. Stačí se podívat, jestli vám doma ve skříni neleží nějaké oblečení, které už nebudete nosit, nebo z něhož vaše děti vyrostly. Když tyto věci odevzdáte ve Velké Chuchli do kontejnerů s logem klokana, pomůžete tím Fondu ohrožených dětí.

„Odevzdané věci putují dětem do Klokánků, kromě toho z každého kilogramu sesbíraného materiálu přispíváme jednou korunou Fondu ohrožených dětí. Za dobu existence našeho projektu už jsme Klokánkům kromě materiální podpory pomohli částkou přesahující jeden milion korun, což by se nepodařilo bez spolupráce s městskou částí a především dobré vůle lidí," děkuje Pavlína Klementová, která je tváří projektu KlokTex.cz.

V městské části Praha-Velká Chuchle jsou tři kontejnery se symbolem klokánka. Modro-červený stojí v ulici Na Hvězdárně u autobusové zastávky, dva oranžovo-červené jsou na parkovišti u prodejny Hornbach. „Lidé do nich mohou odkládat oděvy, textil či spárované boty v dobrém stavu, nejen v dětských, ale i v dospělých velikostech. V Klokáncích totiž nacházejí útočiště děti a mládež až do věku 18 let. Věci je nejlepší uložit do igelitové tašky či do pytle, což zaručí, že nedojde k jejich poškození či znečištění," vysvětluje Klementová. Co se nevyužije v Klokáncích, putuje do zemí třetího světa.

Projekt KlokTex.cz podporuje všech 15 zařízení Fondu ohrožených dětí v České republice, která mají celkovou kapacitu 322 míst. Děti a mládež v nich dostanou péči, která je alternativou ústavního umístění, jenže finanční podpora Klokánků ze strany státu je nedostačující. I proto před více než deseti lety vznikl charitativní projekt KlokTex.cz, který se za loňský rok stal nejvýznamnějším dárcem Fondu ohrožených dětí. **(mč)**

SVOZ BIOODPADU V CHUCHLI

Od začátku letošního roku funguje v Praze svoz bioodpadu podobně, jako svoz směsného odpadu. Obyvatelé Prahy, kteří již mají sjednaný svoz směsného odpadu, bytová družstva a SVJ při zájmu o popelnici na bioodpad stačí kontaktovat Pražské služby na tel. 284 091 888, info@psas.cz a vše potřebné vyřídit na dálku. Cena svozu bioodpadu pro obyvatele Prahy je navíc velmi výhodná. Ti, kdo komunální nádobu na směsný odpad nemají (např. živnostníci), musí navštívit některé ze zákaznických center Pražských služeb. Pokud komunální směsnou nádobu nemáte, například proto, že jste živnostník, bude nutné navštívit některé z našich zákaznických center Pražských služeb – seznam najdete na www.psas.cz. Svoz bioodpadu je pro vlastníky nemovitostí volitelný a poplatek za svoz bioodpadu je nastaven v podobném režimu jako poplatek za směsný komunální odpad, tzn. plátcem poplatku je vlastník nemovitosti.

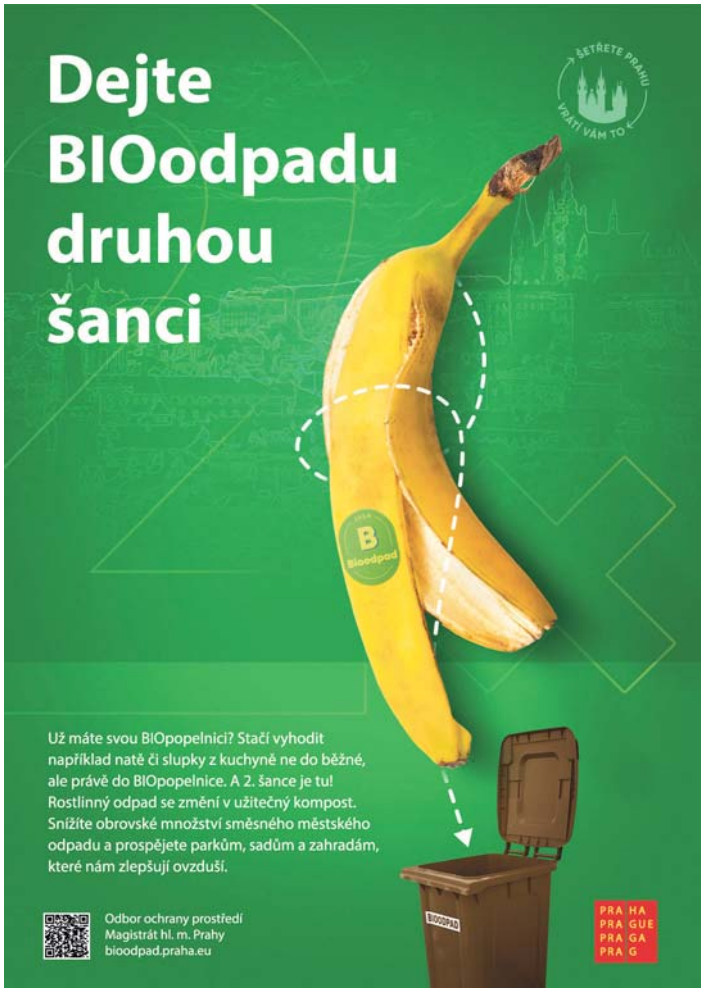
Frekvence svozu bioodpadu v Chuchli od 8. 4. do 19. 11.

- **Malá Chuchle:** středa, liché týdny
- **Velká Chuchle:** ulice K Višňovému sadu: středa, liché týdny
- **skupina ulic Pod Akáty, Na Mrázovce, Větrová, Nad Drahou:** čtvrtek, liché týdny
- **ostatní ulice:** středa, liché týdny

Harmonogram přistavení velkoobjemových kontejnerů určených pouze na bioodpad

23. 5. Velká Chuchle, Dostihová, 13.00–16.00
6. 6. Velká Chuchle, Nad Chuchlí, 13.00–16.00
13. 6. Velká Chuchle, Nad Libří, 13.00–16.00
20. 6. Malá Chuchle, Zbraslavská proti čp. 39/37, 13.00–16.00
27. 6. Velká Chuchle, náměstí Omladiny, 13.00–16.00

Kontejnery je možné využít pouze pro odkládání rostlinného odpadu! Dodržování bude zajišťovat obsluha. V případě porušení budou ukládány pořádkové pokuty. **(mč)**

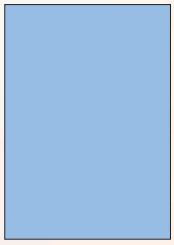

INZERUJTE S NÁMI!

Nabízíme možnost inzerovat na stránkách Chuchelského zpravodaje za velmi výhodných podmínek.

ROZMĚROVÁ ŘADA INZERCE

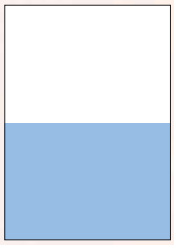
celostrana

1. na spadávku: 210 x 297 mm (A4) + spadávka min. 3 mm
2. na zrcadlo: 168 x 255 mm

cena: základní: **3500,- Kč**
zadní strana obálky: **4000,- Kč**
vnitřní (druhá) strana obálky: **3700,- Kč**

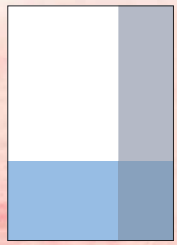
½ strany

1. na spadávku: 210 x 144 mm + spadávka min. 3 mm
2. na zrcadlo: 168 x 125 mm

cena: 2000,- Kč

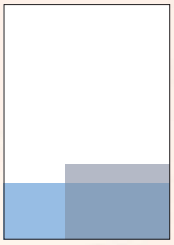
⅓ strany

šířka: 1. na spadávku: 210 x 98 mm + spadávka min. 3 mm
2. na zrcadlo: 168 x 79 mm
výška: 1. na spadávku: 76 x 297 mm + spadávka min. 3 mm
2. na zrcadlo: 52 x 255 mm

cena: 1500,- Kč

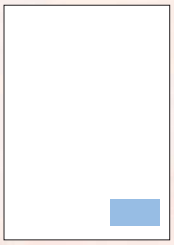
¼ strany

šířka: 1. na spadávku: 210 x 73 mm + spadávka min. 3 mm
2. na zrcadlo: 168 x 54 mm
dva sloupce 1. na spadávku: 134 x 99 mm + spadávka min. 3 mm
2. na zrcadlo: 110 x 80 mm

cena: 1200,- Kč

vizitka

52 x 36 mm

cena: 800,- Kč

Rozměry jsou udány v milimetrech a vždy šířka x výška.

Uvedené ceny jsou bez DPH.

Sleva: za celoroční inzerci (5+1, 5 čísel v roce plná cena, v posledním čísle inzerce zdarma)
Příplatek: Za inzerát mimo rozměrovou řadu 30 % k nejbližšímu inzertnímu rozměru

KONTAKT: Roman Peterka, **tel.:** 603 157 431
e-mail: zpravodaj@chuchle.cz